

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. P.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. M. V., advokátom v T., proti žalovanému **Ing. M. Š., O.**, o **náhradu mzdy**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 5 C 227/97, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. novembra 2009 sp.zn. 7 Co 240/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Topoľčany rozsudkom (v poradí posledným) zo 16. septembra 2008 č.k. 5 C 227/97-402 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia náhrady mzdy za dobu od 1. júna 1997 do 31. júla 1997 v sume 24 390,-- Sk so 17,6 % úrokmi z omeškania od 1. júna 1997 do zaplatenia zamietol. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť úspešnému žalovanému trovy konania 16 711,-- Sk v lehote 3 dní.

Tomuto rozhodnutiu okresného súdu predchádzalo zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Nitre z 29. decembra 2006 sp.zn. 7 Co 41/2006, ktorému Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 15. decembra 2005 sp.zn. 4 Cdo 160/2005 zrušil rozsudok z 19. januára 2005 sp.zn. 7 Co 113/2004 a vrátil na ďalšie konanie s tým, že bude potrebné posúdiť, či žalobcovi nevznikol nárok na náhradu mzdy podľa § 130 Zákonníka práce.

Súd prvého stupňa dospel k záveru o neopodstatnenosti podanej žaloby o náhradu mzdy za uvedené dva mesiace s príslušenstvom. Poukázal na to, že náhrada mzdy podľa § 130 Zákonníka práce sa viaže na existenciu pracovného pomeru a súčasne na prekážky v práci na strane zamestnávateľa. Tieto podmienky podľa jeho názoru v danej veci splnené neboli. O skončení pracovného pomeru žalobcu u žalovaného bolo právoplatne rozhodnuté

rozsudkom z 24. júna 1999 č.k. 5 C 227/97-54 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 21. septembra 1999 sp.zn. 7 Co 310/99 a odvolací súd v tejto veci vyslovil právny názor, že pracovný pomer sa skončil 15. mája 1997; navyše žalobca sám vyhlásil, že netrvá na ďalšom zamestnávaní, tým si on sám vytvoril také podmienky, pre ktoré nemohol vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy u žalovaného. Žalovaný v zmysle § 35 ods. 1 písm.a/ Zákonníka práce nemohol žalobcovi pridelovať prácu, keď sám žalobca do práce odmietol nastúpiť. Z toho vyplýva, že pracovný pomer v období, za ktoré žalobca žiada náhradu mzdy neexistoval a nešlo o iné prekážky na strane žalovaného, pre ktoré by žalobca nemohol prácu vykonávať. O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 16 711,-- Sk.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Nitre rozsudkom z 12. novembra 2009 sp.zn. 7 Co 240/2008 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal z dôvodu, že tieto v určenej lehote nevyšli.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. Vyčítal odvolaciemu súdu, že v rozpore so zaujatým právnym názorom dovolacieho súdu jeho žalobe nevyhovel. Navrhol rozsudky súdov oboch stupňov zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný žiadal dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok,

potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné.

Podľa § 238 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

I napriek tomu, že v danej veci dovolací súd rozhodoval a to v konaní vedenom pod sp.zn. 4 Cdo 160/2005 prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' ani z vyššie citovaného ustanovenia (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolací súd totiž vo svojom zrušujúcom rozhodnutí len uložil odvolaciemu súdu povinnosť posúdiť možnosť priznania náhrady mzdy podľa § 130 Zákonníka práce (nie priamo povinnosť túto priznať ako sa nesprávne žalobca domnieva). Pokiaľ potom súd prvého stupňa po následnom zrušení veci odvolacím súdom (uznesenie z 29. decembra 2006 sp.zn. 7 Co 41/2006) vec opakovane posudzoval a skúmal splnenie podmienok predvídaných ustanovením § 130 Zákonníka práce, pre prípadné priznanie náhrady mzdy a na základe vyhodnotenia skutkových okolností a na ne naväzujúce právne závery dospel k názoru, že nárok podľa daného ustanovenia neobstojí a pokiaľ odvolací súd takéto rozhodnutie potvrdil, nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Žalobca existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. augusta 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová